

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็น เพื่อเพิ่มความสามารถในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนางิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็น เพื่อเพิ่มความสามารถในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา
2. เพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนไทยภูเขา
3. เพื่อเปรียบเทียบ ความรู้ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็น เพื่อเพิ่มความสามารถในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา
- ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยทดสอบความรู้ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนไทยภูเขา
- ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบ ความรู้ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนไทยภูเขา
- ตอนที่ 4 การ เปรียบเทียบ ความรู้ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง
- ตอนที่ 5 ผลสังเกตพฤติกรรมกรคิดเป็น
- ตอนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคิดเป็น

ตอนที่ 1 กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็น เพื่อเพิ่มความสามารถในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

กิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็น เพื่อเพิ่มความสามารถในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นกำหนดปัญหา ขั้นหาเหตุผลของปัญหา ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ขั้นตัดสินใจแก้ไขปัญหามา ขั้นปฏิบัติ และขั้นประเมินผล โดยทุกกิจกรรมมีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา

ผู้วิจัยนำเสนอสื่อในรูปแบบต่างๆเพื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ในการนำเสนอปัญหา

ขั้นที่ 2 ขั้นหาเหตุผลของปัญหา

ผู้วิจัยใช้เกม และวิธีการสอนในรูปแบบต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนหาสาเหตุหรือมูลเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา

ผู้วิจัยจัดให้มีการอภิปรายกลุ่มย่อยเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้าน ประกอบด้วย ข้อมูลด้านตนเอง ข้อมูลด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม และข้อมูลด้านวิชาการ นำมาพิจารณาในการแก้ไขปัญหามา หลังจากนั้นผู้วิจัยจัดให้มีการอภิปรายกลุ่มใหญ่เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจำแนกข้อมูลทั้ง 3 ด้าน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้นำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการเลือกวิธีแก้ไขปัญหามา

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจแก้ไขปัญหามา

ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสรุปและตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ไขปัญหามา โดยผู้วิจัยจัดให้มีการอภิปรายกลุ่มย่อยและระดมสมอง

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ

ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอวิธีการแก้ไขปัญหามาที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ตัดสินใจเลือกด้วยวิธีการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เช่น ละครสั้น บทบาทสมมติ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน และใบงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล

หลังจากดำเนินกิจกรรมครบทั้ง 5 ขั้นตอนและครบทั้ง 10 กิจกรรม ผู้วิจัยติดตามผลของการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทำแบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

วิธีการดำเนินการจัดกิจกรรม 10 กิจกรรมผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการในแต่ละกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมที่ 1 สถานการณ์เรื่องโรคเอดส์

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยนำเสนอภาพโปสเตอร์หญิงชวากำลังป้อนนมเด็กทารก และมีข้อความว่า “คิดถึงคนที่เรารัก ที่เป็นห่วงเรา เป็นจุดเริ่มต้น ป้องกันภัยเอดส์” การนำเสนอภาพเพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เห็นว่าจากภาพสามารถสื่อถึงสถานการณ์เรื่องโรคเอดส์ได้อย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมหามูลเหตุของปัญหาจากภาพโปสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของโรคเอดส์ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร โดยวิธีการให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตั้งชื่อที่น่าจะสัมพันธ์กับภาพโดยให้บอกเหตุผลและความหมาย ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันตั้งคำถามที่ได้จากภาพนี้ให้ได้มากที่สุด และให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันเดาอย่างมีเหตุผลว่าเกิดอะไรขึ้นกับภาพนี้ โดยประเด็นทั้งหมดที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตอบให้มีความสัมพันธ์กับเรื่องสถานการณ์ของโรคเอดส์

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยได้จัดให้มีการแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5-6 คน ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายจากภาพโปสเตอร์ที่เห็นว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบันอย่างไร ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปราย ผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวข้อเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่า กระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบ ทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยมีวิธีการดังนี้ ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มเดิมตามที่แบ่งไว้ในตอนแรกจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มโยนประโยชน์จาก ภาพโปสเตอร์และกิจกรรมที่ทำมาทั้งหมดรวมทั้งให้นำข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและอภิปราย และนำความรู้ที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับมาทั้งหมด นำมาสรุปว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มมีความเข้าใจในเรื่องสถานการณ์เอดส์อย่างไรโดยผู้วิจัย แจ้งให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทราบว่าคำตอบของแต่ละกลุ่มไม่มีถูกหรือผิด

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มนำคำตอบที่ตัดสินใจแล้วเขียนเป็น รายงานประมาณกลุ่มละ 1 หน้ากระดาษหลังจากนั้นจึงให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงาน หน้าชั้นเรียนแบบสรุปประมาณกลุ่มละ 2 นาที

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรค เอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 2 เรื่อง สาเหตุของโรคเอดส์และการติดเชื้อ เอชไอวี

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยกำหนดปัญหาโดยวิธีการนำเสนอประเด็นคำถามว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสาเหตุของการติดเชื้อเอชไอวีอย่างไร โดยให้ตัวแทน กลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกที่แต่ละคนตอบแบบสรุป

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันหาสาเหตุของการติดเชื้อเอชไอวี โดยผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเล่นเกมลองผิดลองถูกที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการ ติดเชื้อเอชไอวี

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรม ออกเป็น 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คนโดยวิธีการจับสลาก แล้วผู้วิจัยกำหนดประเด็นปัญหาที่เล่นจากเกม ว่า "ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร" โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สนทนาและอภิปรายร่วมกัน ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายแบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลใน ด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า "ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่" แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มเดิมตามที่แบ่งไว้ในตอนแรก จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มนำความรู้และกิจกรรมที่ทำมาทั้งหมดรวมทั้งให้นำข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและอภิปราย ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำมาพิจารณาตัดสินใจเลือกว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง เอชไอวี อย่างไรโดยแบ่งเป็นประเด็นคือ ความหมาย อาการ สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยง

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มเขียนประเด็นทั้งหมดคือ ความหมาย อาการ สาเหตุและพฤติกรรมเสี่ยงโดยให้เชื่อมโยงเข้าด้วยกันแล้วสรุปอย่างเป็นเหตุเป็นผลว่าประเด็นทั้งหมดนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 3 เรื่อง ผลกระทบของโรคเอดส์

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยนำเสนอ VDO สารคดีที่เกี่ยวกับคำสารภาพของผู้ที่ติดเชื้อ เอชไอวี ของวัดพระบาทน้ำพุ จังหวัดลพบุรี

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันหาสาเหตุผลกระทบของโรคเอดส์โดยใช้วิธีการอภิปรายกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็น 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คนโดยวิธีการจับสลาก โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สนทนาและอภิปรายร่วมกันต่อเนื่องจากในขั้นที่ 2 ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่า น่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มเดิมตามที่แบ่งไว้ในตอนแรกจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มนำความรู้และกิจกรรมที่ทำมาทั้งหมดรวมทั้งให้นำข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและอภิปราย ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำมา

พิจารณาตัดสินใจเลือกว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันตัดสินใจว่า มีความเข้าใจในเรื่อง “ผลกระทบของเอดส์” ในภาพรวมอย่างไรและหากปัญหาเหล่านี้ยังไม่ได้รับการแก้ไขจะเกิดปัญหาอะไรขึ้นตามมาอีกจากปัญหาเหล่านี้

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มสรุปใส่กระดาษกลุ่มละประมาณ 1 แผ่นแล้วนำเสนอหน้าชั้น

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 4 เรื่อง ข้อมูลด้านตนเอง

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคนพิจารณาตนเองว่าตนเองมีข้อดี ข้อเสียอะไรบ้างที่สัมพันธ์กับเรื่องโรคเอดส์ เมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ามีประเด็นใดบ้างที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคนตอบตรงกันหรือคล้ายคลึงกันบ้างแล้วร่วมกันตัดประเด็นเหล่านี้ให้เหลือเพียงประเด็นเดียวแล้วให้นำไปรวมกับประเด็นอื่นๆ

ขั้นที่ 2 ขั้นหาเหตุผลของปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาตนเองว่าทำไมเราถึงมีข้อดีและข้อเสียแบบนั้นโดยให้ผู้เรียนอภิปรายเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คน

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็น 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คนโดยวิธีการจับสลาก โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สนทนาและอภิปรายร่วมกันต่อเนื่องจากในขั้นที่ 2 ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกัน

อภิปรายและบันทึกไว้ว่า "ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่" แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้ากลุ่มเดิมตามที่แบ่งไว้ในตอนแรกจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มนำความรู้และกิจกรรมที่ทำมาทั้งหมดรวมทั้งให้นำข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ร่วมกันพิจารณาคัดเลือกและอภิปราย ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำมาพิจารณาตัดสินใจเลือกว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันตัดสินใจว่า เราจะนำข้อดีของเรามาพัฒนาและข้อเสียของเรามาปรับปรุงแก้ไขอย่างไรเพื่อที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องโรคเอดส์

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคนนำข้อดีและข้อเสียของตนเอง นำมาพัฒนาหรือปรับปรุงใช้ในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ในรูปแบบของตารางเช่น

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 5 เรื่อง ข้อมูลด้านสังคมสิ่งแวดล้อม

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 10 คน โดยใช้วิธีการจับสลากหลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันวิเคราะห์ชุมชนของตนเองว่าชุมชนมีจุดดีและจุดด้อยอะไรบ้างโดยผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มเขียนเป็นรายชื่อ

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา ผู้วิจัยให้ทั้ง 3 กลุ่มร่วมกันพิจารณาผลงานของแต่ละกลุ่มว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้นและเห็นด้วยหรือไม่โดยผู้วิจัยให้ตัวแทนผู้เข้าร่วมกิจกรรมบันทึกข้อความที่ทั้ง 3 กลุ่มเห็นสอดคล้องกันโดยเขียนเป็นรายชื่อ

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คนโดยใช้วิธีการจับสลาก โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้สนทนาและอภิปรายร่วมกัน ในประเด็น ชุมชนของเรามีปัญหาอะไรบ้าง ชุมชนของเรามีปัญหาเรื่องโรคเอดส์หรือไม่อย่างไร ปัญหาชุมชนของเราที่ได้กล่าวมาเกี่ยวข้องกับโรคเอดส์หรือไม่อย่างไร ถ้าชุมชนของเรามีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโรคเอดส์เราจะทำอย่างไร ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษ

บัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมตัดสินใจเลือกว่า “ปัญหาอะไรในชุมชนของเราที่จะนำชุมชนของเราไปสู่ภัยเฮดส์มากที่สุด” และผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดร่วมกันพิจารณาว่าเราจะช่วยกันทำอย่างไรให้ชุมชนของเราพ้นภัยเฮดส์ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ติดอยู่บนกระดานและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดมาประกอบการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ตัวแทนผู้เข้าร่วมกิจกรรมเขียนในสิ่งที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันตัดสินใจเลือกเป็นรายชื่อพร้อมทั้งเขียนอธิบายรายละเอียดแล้วให้ตัวแทนออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 6 เรื่อง ข้อมูลด้านวิชาการ

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยนำเสนอสิ่งขอ 6 สิ่ง ประกอบด้วยเอกสารเรื่อง “รู้จักเฮดส์ก่อนที่จะตายไป” ,ตัวอย่างถุงยางอนามัย ,ภาพพลิกละครเรื่อง “รักเธอคนเดียว” ,กระดาษแข็งและปากกาเมจิก,ที่บันทึกเสียงและ เทปปล่าว 1 คลิป ,กล้องถ่าย VDO

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็น 3 กลุ่มกลุ่มละ 5-6 คนหลังจากนั้นจึงแจกของที่ผู้วิจัยนำมาให้แต่ละกลุ่มกลุ่มละ 2 สิ่ง หลังจากที่ได้เลือกสิ่งของจนครบแล้วผู้วิจัยให้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันคิดว่าสิ่งของที่กลุ่มตนเองได้รับมาทั้งหมดสามารถนำไปใช้อะไรได้บ้างโดยให้ตัวแทนกลุ่มเขียนเป็นรายชื่อพร้อมทั้งอธิบาย

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดว่า ถ้าผู้ใช้สิ่งของของแต่ละกลุ่มได้รับนำมาพิจารณากับข้อความที่ว่า “เฮดส์อันตราย” ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถใช้สิ่งของของตนเองได้รับนำมาใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวกับข้อความดังกล่าวได้อย่างไรบ้าง ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่า น่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1.ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2.ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3.หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4.หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบ

ทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่มร่วมกันสรุปตัดสินใจว่าสามารถใช้สิ่งของที่ตนเองได้รับนำมาใช้ประโยชน์ที่เกี่ยวกับข้อความดังกล่าวได้อย่างไรบ้างโดยผู้สอนให้ผู้เรียนใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ติดอยู่บนกระดานและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดมาประกอบการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มมารายงานหน้าชั้นเรียนแล้วให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด ร่วมกันวิพากษ์วิจารณ์ว่าเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 7 เรื่อง การป้องกันเอดส์ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง Once upon a boy

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มกลุ่มละ 6 คน ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดว่าอะไรที่เป็นพฤติกรรมที่ดี และ พฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กผู้ชายในการ์ตูนและให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดว่าพฤติกรรมที่ไม่ดีของเด็กชายในการ์ตูนจะนำไปสู่ปัญหาสังคมอะไรบ้างและนำไปสู่ปัญหาโรคเอดส์ได้อย่างไร

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันหาแนวทางที่เหมาะสมในการหลีกเลี่ยงและป้องกันพฤติกรรมที่นำไปสู่ต่อการเสี่ยงเอชไอวีขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาษ

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยแบ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็นกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันตัดสินใจว่า “ปัญหาเหล่านี้ควรจะได้รับแก้ไขอย่างไร” โดยผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมใช้ข้อมูลทั้ง 3 ด้านที่ติดอยู่บนกระดาษและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่มาประกอบการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มเขียนเป็นข้อๆ ผู้สอนให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 8 เรื่อง การป้องกันเอดส์ 2

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมชมภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Sorry It's Sold out ”

ขั้นที่ 2 ขั้นหาสาเหตุของปัญหา หลังจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมชมภาพยนตร์สั้นแล้วผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันอภิปรายว่ามีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับตัวละครชายและหญิงในเรื่อง และคิดว่าตัวละครชายเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีหรือไม่โดยผู้วิจัยแบ่งผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็นกลุ่มกลุ่มละ 6 คนให้ร่วมกันระดมความคิดและส่งตัวแทนมารายงานหน้าชั้นเรียน เมื่อทุกกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียนเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยให้แบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่กลุ่มละ 8 คนโดยผู้วิจัยจะให้มีการจัดกิจกรรมการโต้ว่าที่ในญัตติที่ว่า “ชายหรือหญิงมีโอกาสติดเชื้อ HIV มากกว่ากัน” โดยที่

มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ในด้านต่างๆให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 2 กลุ่มศึกษาประมาณกลุ่มละ 20 นาที

ขั้นที่ 3 ค้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา หลังจากนั้นจึงให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มละ 3 คนออกมาได้ว่าที่คนละประมาณ 2 นาทีขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายและได้ว่าที่ผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายและได้ว่าที่แบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1.ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2.ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3.หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูล ที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความ ที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4.หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละกลุ่ม (กลุ่มเดิม) ช่วยกันสรุปตัดสินใจว่า “เราจะต้องปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อที่จะไม่ติดเชื้อ HIV” โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมใช้ข้อมูลที่ติดบนกระดาษทั้ง 3 แผ่นและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่เป็นแนวทางในการสรุปตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอสิ่งที่สรุปหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และ แบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 9 เรื่อง การป้องกันเอดส์ 3

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมชมภาพยนตร์สั้นเรื่อง “หนึ่งวันของชีวิต”

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา หลังจากชมภาพยนตร์สั้นเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 5-6 คน แล้วให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปราย วิเคราะห์ข้อความดังกล่าวในประเด็นต่อไปนี้ “ทำไมผู้ที่ติดเชื้อไวรัส เอชไอวี และผู้ที่เป็นโรคเอดส์จึงมีทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ”

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา หลังจากนั้นจึงให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันอภิปรายต่อว่า “ถ้าเราติดเชื้อ HIV เราจะทำอย่างไร” ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายและได้วาที่ผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายและได้วาที่แบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาน

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา แบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็น 5 กลุ่ม (กลุ่มเดิม) แล้วให้ร่วมกันอภิปรายและตัดสินใจว่า “เราจะปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อติดเชื้อไวรัส HIV” โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำข้อมูลที่ติดอยู่บนกระดาษทั้ง 3 แผ่นและความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่มาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนำเสนอหน้าชั้นเรียนว่า “คนที่ติดเชื้อ HIV ควรจะปฏิบัติตนอย่างไร” โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ละคนออกมานำเสนอพร้อมทั้งให้เหตุผลคนละประมาณ 1 นาที

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

กิจกรรมที่ 10 เรื่อง การเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อ HIV

ขั้นที่ 1 ขั้นกำหนดปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสารคดีสั้นเรื่อง “รักที่เราเลือกได้” เป็นสารคดีที่สื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเห็นว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถให้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนปกติทั่วไปได้

ขั้นที่ 2 ขั้นหามูลเหตุของปัญหา หลังจากที่ชมภาพยนตร์สั้นเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 5-6 คน แล้วให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปราย จากภาพยนตร์ที่ผู้เรียนได้ชมไปผู้เข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกอย่างไรบ้างโดยให้ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มจดบันทึกแบบย่อ หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดทั้งหมด 17 คนร่วมกันแสดงละครสั้นเรื่อง “คนเป็นเอดส์น่ารังเกียจหรือน่าสงสารมากกว่ากัน” โดยผู้สอนได้เขียนบทละครได้แสดงเพียงครึ่งเรื่องทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมแสดงอีกครั้งเรื่องที่เหลือโดยการเขียนบทเอง หลังจากขั้นตอนการตัดสินใจแก้ปัญหา

ขั้นที่ 3 ขั้นหาวิธีการหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา หลังจากแสดงละครจบไปแล้วครึ่งเรื่อง ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมดร่วมกันอภิปรายสรุปว่าควรให้ความสงสารเห็นใจมากกว่าหรือว่าควรรังเกียจตัวละครที่ติดเชื้อเอชไอวีในเรื่องมากกว่ากัน ขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายผู้วิจัยได้ให้ตัวแทน 1 คน จดบันทึกข้อความที่เพื่อนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายและได้วาที่แบบสรุปได้ใจความลงบนกระดาษบัตรคำ หลังจากการอภิปรายเสร็จสิ้นแล้วผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันจำแนกข้อความที่ร่วมกันอภิปรายว่าน่าจะสัมพันธ์กับข้อมูลในด้านใดโดยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยรวบรวมกระดาษที่ตัวแทนกลุ่มแต่ละกลุ่มบันทึกไว้ได้แล้ว ผู้วิจัยนำแผ่นกระดาษทั้งหมดมาติดบนกระดานใหญ่หน้าชั้นเรียน จากนั้นผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกคนจึงช่วยกันพิจารณาและคัดเลือกแผ่นกระดาษที่มีข้อมูลคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันให้เหลือเพียงอย่างเดียว (เพราะในบางกรณีความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มอาจจะคล้ายกันหรือเหมือนกัน) ส่วนข้อมูลของแต่ละกลุ่มที่ต่างกันไม่ต้องพิจารณาและคัดเลือก

2. ผู้วิจัยเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ 3 แผ่น แผ่นแรกมีข้อความว่า ตนเอง แผ่นที่ 2 มีข้อความว่า สังคม สิ่งแวดล้อม แผ่นที่ 3 มีข้อความว่า วิชาการ โดยกระดาษทั้ง 3 แผ่นติดเรียงกันไว้บนแผ่นกระดาษ

3. หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยกันพิจารณา กลั่นกรอง คัดเลือก ข้อมูลที่บันทึกไว้แล้วนั้นติดลงบนกระดาษ 3 แผ่น โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเองว่า ข้อความที่ช่วยกันอภิปรายและบันทึกไว้ว่า “ควรจะเกี่ยวข้อง หรือสัมพันธ์กับหัวเรื่องใดในกระดาษ 3 แผ่นใหญ่” แล้วนำแผ่นกระดาษที่บันทึกข้อความไปติดในกระดาษหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมได้มีส่วนร่วมและมีการแสดงความคิดเห็นให้มากที่สุดและครบทุกคน

4. หลังจากติดกระดาษที่บันทึกหมดแล้ว ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันพิจารณาว่ากระดาษทั้ง 3 แผ่นติดข้อความได้ถูกต้อง ตรงกับหัวเรื่องหรือไม่ มีกระดาษบันทึกข้อความติดครบทั้ง 3 แผ่นหรือไม่ ถ้าไม่ครบผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ด้านที่ยังขาดอยู่จนครบสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 ขั้นตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหา ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกันตัดสินใจว่า ควรที่จะแสดงความรู้สึก และปฏิบัติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์อย่างไรโดยนำข้อมูลที่ติดอยู่บนกระดาษทั้ง 3 แผ่น และความรู้ที่ได้รับมาทั้งหมดที่ได้มาจากการทำกิจกรรม และความรู้ที่มีอยู่มาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นปฏิบัติ หลังจากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมที่เหลือ(ที่ไม่ได้แสดงในครั้งแรก)จับสลากบทละครที่ตนเองจะได้รับโดยมีตัวละครที่เหลือดังนี้ นักข่าว เพื่อนบ้านและญาติๆ แฟนเพลง เพื่อนๆ ของตัวละคร โดยให้ผู้ที่ได้รับบทบาทดังกล่าวร่วมกันพิจารณาในบทบาทของตนเองว่า “เราควรที่จะรังเกียจหรือสงสารเด่นชัดมากกว่ากัน” หลังจากนั้นให้ผู้ที่ได้รับบทบาทต่างๆแสดงละครสั้นครั้งหลังเรื่อง “คนเป็นเอดส์น่ารังเกียจหรือน่าสงสารมากกว่ากัน” ในบทบาทที่ตนเองได้รับต่อจนจบโดยที่ผู้สอนไม่มีบทละครครั้งหลังให้ เพื่อที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะดูว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะสื่อการตัดสินใจออกมาเป็นแบบใด

ขั้นที่ 6 ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินผลหลังการจัดกิจกรรมโดย แบบวัดความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และแบบวัดการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์

ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยทดสอบความรู้ เจตคติ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิด เป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนไทยภูเขา

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยทดสอบความรู้ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังเข้าร่วม กิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการ ป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

กลุ่ม	ก่อนเรียน			หลังเรียน	
	n	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)
กลุ่มควบคุม	17	7.28	1.54	7.35	1.32
กลุ่มทดลอง	17	6.98	2.06	12.35	1.22

จากตารางที่ 2 แสดงคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทย ภูเขา พบว่า กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 10.88 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 9.35 ส่วนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 6.65 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 12.35

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

กลุ่ม	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1.พฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์	17	3.96	0.47	4.00	0.42
2.พฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อ เอชไอวีทางเลือด	17	2.67	0.86	4.70	0.87
รวม	17	3.00	0.96	4.67	0.97

จากตารางที่ 3 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของเยาวชนไทยภูเขา พบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 3.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 4.67 ส่วน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงในด้านการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ก่อนเรียน เท่ากับ 3.96 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 4.00 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมในด้านพฤติกรรมเสี่ยงในการติดเชื้อทางเลือดก่อนเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 2.67 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 4.70

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มทดลองก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

กลุ่ม	n	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
		คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1. พฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอดส์ทางเพศสัมพันธ์	17	4.55	0.45	5.00	0.00
2. พฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอดส์ทางเลือด	17	2.91	1.08	5.00	0.00
รวม	17	3.32	1.20	5.00	0.00

จากตารางที่ 4 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของเยาวชนไทยภูเขา พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 3.32 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 5.00 ส่วน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงในด้านการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ก่อนเรียน เท่ากับ 4.55 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 5.00 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองในด้านพฤติกรรมเสี่ยงในการติดเชื้อทางเลือดก่อนเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 2.91 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 5.00

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย การคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

กลุ่ม	ก่อนเรียน			หลังเรียน	
	n	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1.การป้องกันโรคเอดส์	17	29.65	7.92	24.53	5.53
2.ผลกระทบของโรคเอดส์	17	6.00	2.37	5.65	2.34
3.การเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอดส์	17	9.00	2.67	7.76	3.19
รวม	17	44.65	9.83	37.94	6.23

จากตารางที่ 5 แสดงคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา พบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 44.65 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 37.94ส่วน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นในด้านการป้องกันโรคเอดส์ก่อนเรียน เท่ากับ 29.65 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 24.53 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมการคิดเป็นในด้านผลกระทบของโรคเอดส์ก่อนเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 6.00 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 5.65 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมการคิดเป็นในด้านการเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 9.00และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 7.76

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย การคิดเป็นของกลุ่มทดลองก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

กลุ่ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		
	n	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1.การป้องกันโรคเอดส์	17	29.82	10.41	36.53	11.82
2.ผลกระทบของโรคเอดส์	17	4.76	2.14	5.47	1.91
3.การเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอดส์	17	8.12	4.211	9.53	4.00
รวม	17	42.71	10.95	51.53	12.10

จากตารางที่ 6 แสดงคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นต่อโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 42.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 51.53 ส่วนเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นในด้านการป้องกันโรคเอดส์ก่อนเรียน เท่ากับ 29.82 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 36.53 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมการคิดเป็นในด้านผลกระทบของโรคเอดส์ก่อนเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 4.76 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 5.47 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมการคิดเป็นในด้านการเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอชไอวีก่อนเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 8.12 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 9.53

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบ ความรู้ เจตคติ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมของเยาวชนไทยภูเขา

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบความรู้ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขาของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
ควบคุม	10.38	1.54	9.35	1.32	6.26	.00*
ทดลอง	6.65	2.06	12.35	1.22	-11.99	.00*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขาของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่ากลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขาของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	เจตคติ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
		คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)		
ควบคุม	1.พฤติกรรมเสี่ยง การติดเชื้อเอดส์ ทางเพศสัมพันธ์	3.96	0.47	4.00	0.42	-0.82	.468
	2.พฤติกรรมเสี่ยง การติดเชื้อเอดส์ ทางเลือด	2.67	0.86	2.67	0.87	0.19	.850
	รวม	3.00	0.96	3.00	0.97	-0.91	.928
ทดลอง	1.พฤติกรรมเสี่ยง การติดเชื้อเอดส์ ทางเพศสัมพันธ์	4.55	0.45	5.00	0.00	-2.24	.089
	2.พฤติกรรมเสี่ยง การติดเชื้อเอดส์ ทางเลือด	2.91	1.08	5.00	0.00	-7.53	.000*
	รวม	3.32	1.20	5.00	0.00	-6.29	.000*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 8 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวีก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขาของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า กลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ เอชไอวีในด้านรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีทางเลือดพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มทดลองคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมในด้านรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพฤติกรรมเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวีทางเลือดพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย การคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขาของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	เจตคติ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
		คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
ควบคุม	1.การป้องกันโรคเอดส์	29.65	7.92	24.53	5.53	2.84	.012*
	2.ผลกระทบของโรคเอดส์	6.00	2.37	5.65	2.34	0.80	.431*
	3.การเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอดส์	9.00	3.67	7.76	3.19	1.51	.150
	รวม	44.65	9.83	37.94	6.23	-3.90	.001
ทดลอง	1.การป้องกันโรคเอดส์	29.82	10.41	36.53	11.82	-3.14	.006*
	2.ผลกระทบของโรคเอดส์	4.76	2.14	5.47	1.91	-1.07	.209*
	3.การเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอดส์	8.12	4.21	9.53	4.00	-1.22	.239*
	รวม	42.71	10.95	51.53	12.10	-3.99	0.00*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขาของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า กลุ่มควบคุมมี

คะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นในด้านรวม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันโรคเอดส์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลกระทบของโรคเอดส์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านการเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอชไอวีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มทดลองคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นในด้านรวม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันโรคเอดส์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลกระทบของโรคเอดส์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านการเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอชไอวีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**ตอนที่ 4 เปรียบเทียบ ความรู้ เจตคติ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์และการคิดเป็น
เกี่ยวกับโรคเอดส์ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง**

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทดสอบความรู้ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
หลังการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็น
ในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

กลุ่ม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	p
	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)		
หลังการ ทดลอง	9.35	1.32	12.35	1.22	-8.42	.000*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้ ระหว่างกลุ่ม
ควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 9.35
ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 12.35 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.05 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความรู้ของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่า
กลุ่มควบคุม

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองหลังการจัดกิจกรรมการศึกษาจากระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็น เพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

พฤติกรรม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	p
	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
1.พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์	4.00	0.42	5.00	0.00	-5.31	.000*
2.พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีทางเลือด	2.67	0.87	5.00	0.00	-10.45	.000*
รวม	3.00	0.97	5.00	0.00	-9.22	.008*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบ พฤติกรรม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังเข้าร่วมกิจกรรมพบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในด้านรวมของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.00 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 5.00 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีทางเพศสัมพันธ์คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 4.00 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 5.00 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีทางเลือดคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 2.67 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 5.00 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในด้านรวมของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านการเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ทางเพศสัมพันธ์ของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่ากลุ่ม

ควบคุมและด้านการเสี่ยงการติดเชื้อเอชไอวี ทางเลือดของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย การคิดเป็นระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองหลังการจัดกิจกรรมการศึกษาในระบบโรงเรียนตามแนวคิดการคิดเป็นเพื่อเสริมสร้างการคิดเป็นในการป้องกันโรคเอดส์ของเยาวชนไทยภูเขา

การคิดเป็น	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	p
	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)		
1.การป้องกันโรคเอดส์	24.53	5.35	36.53	11.82	-3.40	.004*
2.ผลกระทบของโรคเอดส์	5.65	2.34	5.47	1.91	0.25	.805
3.การเห็นคุณค่าและความสำคัญของ ผู้ติดเชื้อเอดส์	7.76	3.192	9.53	4.00	-1.25	.225
รวม	37.94	6.23	51.53	12.10	-3.94	.001*

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง หลังเข้าร่วมกิจกรรมพบว่า คะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ในด้านรวมของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 37.94 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 57.53 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการป้องกันโรคเอดส์ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 24.53 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองเท่ากับ 36.53 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลกระทบของโรคเอดส์พบว่า คะแนน

เฉลี่ยของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 5.65 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 5.47 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการเห็นคุณค่าและความสำคัญของผู้ติดเชื้อเอชไอวีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม เท่ากับ 7.76 ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง เท่ากับ 9.53 ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยการคิดเป็นเกี่ยวกับโรคเอดส์ในด้านรวมของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุม ส่วนเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการคิดเป็นด้านการป้องกันโรคเอดส์ของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ตอนที่ 5 ผลการสังเกตพฤติกรรมความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ผู้วิจัยได้สรุปผลลักษณะของคนคิดเป็นโดยสังเคราะห์มาจากนักวิชาการท่านต่างๆ มีประเด็นดังต่อไปนี้

5.1. ผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์พฤติกรรมที่วัดได้ที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความอยากรู้อยากเห็น ชอบเสาะแสวงหา ชอบซักถาม ช่างสงสัย ช่างสังเกต กล้าแสดงความคิดเห็น กล้าแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเอง

5.2. ผู้ที่มีการรู้จักตนเองพฤติกรรมที่วัดได้คือขณะทำกิจกรรม และ(หรือ) อภิปรายกลุ่ม ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะมีการคิดถึงตนเองเสมอว่าสิ่งนั้นๆเกี่ยวข้องกับตนเองหรือไม่รวมถึงมีการพิจารณาถึงจุดอ่อนจุดแข็งของตนเอง

5.3. ผู้ที่มีการรู้จักสังคมและสิ่งแวดล้อมพฤติกรรมที่ผู้วิจัยวัดได้คือ ขณะทำกิจกรรม และ(หรือ) อภิปรายกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะมีการพิจารณาสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวผู้เข้าร่วมกิจกรรมเสมอ เช่น บุคคลที่ 3 ขนบธรรมเนียมประเพณีประจำเผ่า บุคคลในครอบครัว หมู่บ้านและโรงเรียนของตนเอง เป็นต้น

5.4. ผู้ที่รู้จักใช้ข้อมูลด้านวิชาการและประสบการณ์ที่สั่งสมมา ขณะทำกิจกรรม และ(หรือ) อภิปรายกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมมักจะนำความรู้ที่เป็นวิชาการมาใช้ เช่น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมอภิปรายกับเพื่อนว่าเคยอ่านจากหนังสือหรือเคยได้ยินจากเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยประจำหมู่บ้านมาอบรมให้ความรู้

5.5. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการยอมรับความจริงพฤติกรรมที่ผู้วิจัยวัดได้คือผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการยอมรับมติการอภิปรายกลุ่ม ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในอดีต เช่น บางคนเคยยอมรับว่าเคยรังเกียจผู้ติดเชื้อเอดส์

5.6. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถคิดได้หลายแง่หลายมุมพฤติกรรมที่ผู้วิจัยสังเกตได้คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการแสดงออกทางความคิดเห็นที่หลากหลาย และมีทัศนคติที่หลากหลาย

5.7. การคิดละเอียดรอบคอบพฤติกรรมที่สังเกตได้ขณะทำกิจกรรมหรืออภิปรายกลุ่ม ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นให้ผู้วิจัยหรือให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้

5.8. การคิดอย่างมีเหตุมีผลพฤติกรรมที่แสดงออกผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการคาดเดาคำตอบจากสิ่งที่ผู้วิจัยถามไว้ล่วงหน้าหลังจากนั้นผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการทดลองคำตอบว่าคำตอบของตนเองถูกต้องหรือไม่โดยการค้นคว้า ชักถาม วิพากษ์วิจารณ์

5.9. การไม่เคร่งเครียดกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกินไปและสามารถควบคุมตนเองได้ ขณะทำกิจกรรมผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะมีความยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลาถึงแม้ว่าบางประเด็นจะมีความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อน

ตอนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเรื่อง การคิดเป็น

1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ใช้วิธีการเลือกข้อมูลเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาไว้หลายแนวทางหลังจากนั้นจึงนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน จากนั้นจึงนำมาพิจารณาว่าข้อมูลใดมีความเหมาะสมที่จะนำมาประกอบการตัดสินใจแก้ไขปัญหานั้นได้บ้าง

2. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าการมีข้อมูลที่มากเปรียบเสมือนกับการมีทางเลือกหรือแนวทางที่หลากหลาย เพราะฉะนั้นข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่จึงเห็นว่ามีค่าจำเป็นและมีความสำคัญมาก

3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่มีการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเนื่องจากว่าบางครั้งอาจพบแนวคิดหรือแนวทางที่แปลกใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหานั้น

4. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่นำประสบการณ์ที่สั่งสมมาใช้ในการทำกิจกรรมมีทั้งประสบการณ์ของตนเองโดยตรง และประสบการณ์ของผู้อื่นที่ได้พบเห็น

5. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการพิจารณาความพร้อมของตนเองในด้านต่างๆ เช่น สุขภาพ อายุ ความรู้ เชื้อชาติ วัย สถานภาพทางสังคม ฐานะทางการเงิน นำมาอภิปรายกับเพื่อนในกลุ่ม เนื่องจากแต่ละคนมีพื้นฐานในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน

6. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมพิจารณาสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัว ผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้เหตุผลว่า "ตัวเราไม่ได้อยู่ตัวคนเดียวในโลก" เพราะฉะนั้นต้องมีการคำนึงถึงผู้อื่นหรือผลกระทบที่อาจจะส่งผลต่อผู้อื่น รวมทั้งพิจารณาในสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวที่เปลี่ยนแปลงด้วย

7. จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรมพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมพยายามนำความรู้ทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ เช่น จากการอ่านหนังสือ จากการฟังวิทยุ หรือจากการอบรม มาพิจารณาเพื่อประกอบการตัดสินใจแก้ไขปัญหานั้น แต่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่ยอมรับว่าตนเองมีความรู้หรือข้อมูลทางด้านวิชาการที่เกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยมาก